

เรื่อง : กอง มาก

ประเพณีแห่เจ้าพ่อหลักเมือง สมุทรสาคร

臣มะเลหอปเอกลินของความเดิมเข้ามาครอบคลุมอยู่ในทั่วทุกมุมเมือง แม่น้ำท่าจีนเส้นเลือดใหญ่ที่ค่อยหล่อเลี้ยงชาวสุมาราครกยังคงไม่พูนเดื่องและไหลเรื่อยอยู่อย่างที่เคยเป็น แม่น้ำสายเก่าที่หลอมรวมความลับพันธ์ของผู้คนทั้งสองฝ่ายผ่านท่าชลอม กับมหาชัยเข้าไว้ด้วยกัน สุมาราครเมืองท่าด้วยสำคัญนับตั้งแต่อดีต ในยุคกรุงศรีอยุธยาใช้เป็นที่จอดเรือสำราญและขนถ่ายสินค้าของพ่อค้าภานิชจากต่างชาติที่มาทำมาค้าขายกับประเทศไทยมต่อเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

เสียงประทัดดังสนั่นสูงบอกเป็นสัญญาณถึงฤกษ์ยามงานบุญที่กำลังจะมาถึง กิจกรรมจากศาลเจ้าพ่อหลักเมืองที่สร้างอยู่ริมแม่น้ำท่าจีนไม่ไกลจากศาลหลักเมืองหลังใหม่ ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานของเสนาหลักเมืองที่สร้างขึ้นแล้วเสร็จเมื่อปี 2526 บนคติความเชื่อที่มีมาแต่โบราณของไทยในการสร้างบ้านสร้างเมือง เพราะแต่เดิมมาจังหวัดสมุทรสาครมีแต่เพียงศาลเจ้าพ่อนหลักเมืองหรือศาลเทพเจ้าจอมเมือง เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของชาวสมุทรสาครตั้งแต่โบราณกาลมา และเป็นที่ประทับขององค์เจ้าพ่อนหลักเมืองสมุทรสาคร ซึ่งในบุญประเพณีที่มาถึงนี้จะได้มีพิธีอัญเชิญองค์เจ้าพ่องประทับในบ้านแห่งเพื่อให้ประชาชนได้สักการบูชา

แม้ว่าครึ่งเมืองจะระบายน้ำท้องฟ้าจนดูทึบทิม แต่ชาวสมุทรสาครซึ่งมีทั้งเหล่าพ่อค้าแม่ข่ายชาวประมงทั้งคนไทยเชื้อสายจีนและพุทธรวมตัวจากจังหวัดใกล้เคียงกันยังไม่หันกับผ้าฝ้ายที่กำลังดังเดา ทวยอยกันมาช่วงงานประจำปีแห่งเจ้าพ่อสักเมืองสมุทรสาครเพื่อความเป็นสิริมงคล

โดยตามด้านนวนคบกอกเล่าที่ตึกหอดต่อๆ กันมากล่าวกันว่า ในสมัยหนึ่งมีชาวบ้านที่อยู่แวดล้อมน้ำพับแห่นไม่ไฟ ซึ่งจะสังสักรูปเทวารักษ์สูงประมาณ 1 ศอกเศษ มีลักษณะคล้ายองค์พระสยาમเทวาริราชอยู่ในท่าประทับยืนเกี้ยว มีทดลองละเอียดวิจิตร ลอนน้ำมาขึ้นท่าที่คลองลัด ป้อมไกลักบป้อมวิเรียนไขว้ ไม่ไกลจากที่ตั้งศาลเจ้าพ่อหลักเมืองในหมู่บ้านมากนัก จากนั้นชาวบ้านจึงได้อัญเชิญ ไปประดิษฐานที่บันตลง โดยสร้างเพิงหลังคามุงจากหลังเล็กๆ เป็นที่บังแಡด ผ่านพอกให้ผู้คนที่ผ่านไปมาทั้งทางน้ำและทางบกได้สักการบูชา ก่อนที่ชาวบ้านจะพร้อมใจกันย้ายศาลมาตั้งตรงที่ใหม่ แล้วก็ดำเนินการที่บ้านน้ำรับหน้าข้าศึกในสมัยกรุงศรีอยุธยา โดยมีพระวิเรียนหรือ กษิणกษิณีเป็นผู้ปกคล้องชื่อต่อมาเมื่อท่านได้เสียชีวิตลง ชาวบ้านจึงเชื่อกันว่าภูยูญญาของท่านได้มาถูกตอยู่ที่ศาลเจ้าพ่อตรงป้อมปราการแห่งนี้ด้วย เจ้าพ่อวิเรียนหรือดิจึงเป็นที่มาอีกนามหนึ่งของเจ้าพ่อหลักเมืองนั้นเอง ความเชื่อกันว่าก่อนออกเรือหาปลาทุกครั้งจะต้องมีการจุดธูปจุดประทัดเป็นการเรชนไหว้ทุกครั้งไป เพื่อเป็นการบอกรักษาพระจากองค์เจ้าพ่อให้ปักกรักษาจากแม่ทะเลเพื่อจะได้ดินทางกลับคืนเดิมบ้านโดยสวัสดิภาพปลอดภัย

ลีสันของวันคุสต์ใสและชูดชาดจากเสื้อผ้าที่สวมใส่ของคนงานรากหญ้าที่กำลังข้อมท่าทางกันอยู่อย่างสนุกสนาน ใกล้ๆ กับขบวนแห่งสิงโตทองตัวยาวที่ยังกำลังออกวัดละลาย โดยมีกลองใบเขื่อง叩ยกำกับจังหวะเชิดหงษานสร้างความสนุกสนานครื้นเครงให้กับผู้ที่มาร่วมงานประเพณี รอเพียงเวลาของการเคลื่อนขบวนแห่งค์เจ้าพ่อหลักเมืองซึ่งจะมีพิธีแห่หั้งทางน้ำและทางบกให้มาถึง

ในช่วงเช้าจะได้มีการอัญเชิญองค์เจ้าพ่อหลักเมือง และพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมืองสมุทรสาคร ลงประทับเกี้ยวที่ประดับประดาด้วยทองทิวและดอกไม้สดที่ยังคงกลืนหอมระคน แห่ไปตามแม่น้ำท่าจีนโดยมีขบวนเรือลอยลำร้อย隻ในแม่น้ำรอรับองค์เจ้าพ่อ ซึ่งแต่ละลำเรือที่มาร่วมขบวนแห่ต่างก็ประดับด้วยธงท้าวสีเงินสีทองดูวับรวม

เสียงกลองเชิดดังมาจากเรือลำใหญ่กลางแม่น้ำรอรับองค์เจ้าพ่อและพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ แล้วเคลื่อนขบวนแห่ทางน้ำจากฝั่งตลาดมหาชัยล่องเรือไปตามแม่น้ำท่าจีน ข้ามไปยังฝั่งท่าชลอม และอัญเชิญขึ้นฝั่งที่วัดแหลมสุวรรณ Nararam ดำเนินท่าชลอม สุขาภิบาลแห่งแรกของประเทศไทย จากนั้นจึงอัญเชิญองค์เจ้าพ่อแห่ไปตามถนนถวายซึ่งเป็นถนนเส้นหลักของช่องท่าชลอมเพื่อให้ชาวฝั่งท่าชลอมและในละแวกใกล้เคียงได้สักการบูชา โดยตามสองข้างทางของขบวนแห่ที่กำลังจะมาถึง มีฐาน 3 ดอกที่ค่อยส่งกลิ่นหอมกำจายอีกอยู่ในมือกันแบบทุกคนด้วยรอยยิ้มของการเฝ้ารอ “เจ้าพ่อเดศิจแห่ คุกเข่าแล้วราย” โดยพร้อมใจกันชาวบ้านแบบทุกคนที่มาค่อยรอมขบวนแห่งองค์เจ้าพ่อ ก็พากันนั่งลงคุกเข่าพร้อมกับพนมมือขึ้นเหนือหัวเพื่อความเป็นสิริมงคลในชีวิต เสียงของประตัดจากทางร้านขายเสื้อผ้าและอาหารทะเลที่อยู่ในตลาดก็ส่งเสียงตามหลังขบวนแห่งค์

เจ้าพ่อไปติดๆ รัวๆ ศึกที่มีตัวอักษรภาษาจีนตัวสีทองปักอยู่ตรงกลางผืนพลาสะบัดไปมาด้วยแรงลมที่พัดหนุนมาอย่างต่อเนื่อง กว่าจะเคลื่อนขบวนแห่มาถึงวัดสุทธิวารามก็คงเกือบใกล้เที่ยงแล้ว พอดีมีเวลาให้คนงานขบวนแห่ได้พักเดิมเสบียงอาหารให้อิ่มท้อง ซึ่งข้าวปลาอาหารทั้งหมดก็ได้มาจาก การร่วมแรงร่วมใจของชาวท่าชลอมและทางวัดช่วยกันคนละนิดละหน่อย แต่ก็มากมายเกินพอกลัวสำหรับน้ำใจที่มีให้แก่กัน

หลังจากได้พักสักครู่พ่ออาหารเริ่มทยอยแล้ว ก็ถึงเวลาอุปกรณ์ที่จะได้อัญเชิญองค์เจ้าพ่อและพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์กลับคืนมาอีกฝั่งมหาชัยโดยจะมีขบวนแห่ทางเรือมาทางคลองมหาชัยเพื่อไปขึ้นฝั่งที่ท่าเทียบเรือประมงหรือสะพานปลาสมุทรสาคร โดยมีขบวนข้าราชการ พ่อค้าประชาชนและกลุ่มนรมองค์กรต่างๆ ได้ร่วมแรงร่วมใจกันจัดงานประเพณีแห่เจ้าพ่อหลักเมืองสมุทรสาครขึ้น กำลังสาวะวนเตรียมตัวตั้งขบวนเพื่อรับองค์เจ้าพ่อ ก่อนที่จะเคลื่อนขบวนแห่ไปรอบๆ ตัวเมืองและตลาดมหาชัย

แต่วางส่งเสียงอุกมาเป็นท่วงทำนองพาເຂົກບັນຫາຢ້າງຍ້າຍສໍາຍ້າປັບປຸມຈັງຫວາຂອງວັດທະນາ ເຮັດວຽກຄວາມຕຶກຕັກໃນກັບລັບຄືນມາອີກຄັງໜີ່ ດັດໄປປັບປຸນພື້ນຮ່າຍຮ່າຍດ້ວຍທ່າທາງສຸກູດສູຍາງາມ ບາງຄະນະຂອງຂບວນແກ່ກີມຝົມເມັນແຜ່ເມັນທີ່ແຕ່ງດ້ວຍອຳນກວ່າຕົວເລີຂອງອາຍຸດ້ວຍຊຸດນັກເຮັນປະກມ ເປັນສີສັນເຮັດວຽກເສີຍຫຼາວຈາກແຮ້ຮອຍຍື່ນຈາກຜູ້ຮ່າຍໝາຍຂອງນີ້ປັດທາງ ມີບາງຂອງນີ້ທີ່ດີນໍາເຄົາຜລົມມາກາງການໄມ້ແລະສິນດັ່ງລິຕິກັນທີ່ທີ່ມີຢູ່ໃນຫຼຸມໝານມາຮ່ວມຂອງນີ້ແກ່ດ້ວຍ ແລະທີ່ຂາດເສີມມີໄດ້ກົງເປັນຂອງນີ້ພ້ອມມີມາແມ່ຂ່າຍທີ່ໄດ້ນໍາເຂົາຫາຮ່າຍທະເລັ້ງສົດທັງແໜ້ງວາງຂ້ອນອູ້ນີ້ຮັກທີ່ຕົກແຕ່ງດ້ວຍກ້ອນນ້ຳເນັ້ນກັບດອກລ້ວນີ້ສິ້ນຫານທີ່ເຄີຍຕົວໄປຢ່າງຫຼາຍ ເດີກນ້ອຍຕົວດຳພົມສັນເກົ່າຍິນກຳລັງກຳທ່ອນໄໝ

เพื่อไว้กับตัวมังกรสีทองจนแน่นเพื่อที่จะเชิดราดลวดลาย
เมืองกรหงษ์ใหญ่ เรียกเสียงปูบมือก้องจากผู้ชุม พร้อม
ไปเปรียบตัวน้ำโขคเดินขยับพัดสายไปมาบนหน้าบวน
ผลงดิบทองที่กำลังล้อเล่นอยู่กับดวงลูกแก้วย่างสนุกสนาน

ตลอดทางของบวนแห่งจะมีตัวหานที่มีฐาน 3 ดอก
ไหอยู่ในกระถางทองเหลืองใบเขื่องวางทับอยู่บนกระดาษ
กระดาษทอง ซึ่งแต่ละบ้านได้ออกมาตั้งไว้คอยให้บริการ
อาหารและน้ำดื่มแก่ผู้ร่วมบวน เป็นธรรมเนียมจาก
จิตน้ำใจที่เกิดขึ้นพร้อมกับงานประเพณีโดยเฉพาะ
ผู้คนที่กำลังโปรดลงมาประทับร้างความสดชื่นและ
เย็น แม้จะเปียกปอนไปตามๆ กันแต่ก็ไม่มีท่าทางผู้คน
พากษ์ชุมบวนแห่งจะลดน้อยถอยลงไป ควบจันบ่ายคล้อย
บวนแห่งค์เจ้าพ่อหลักเมืองและพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์
บ้านคู่เมืองได้เคลื่อนบวนมาสิ้นสุดที่ตรงบริเวณวิมานน้ำ
มกลงใกล้ๆ กับตลาดมหาชัย เม็ดฝนก็เริ่มจะชาลงก่อน
จะมีพิธีญับเชิญองค์เจ้าพ่อและองค์พระพุทธรูปเข้าประทับ
ท่าชี้ร้างและตกแต่งด้วยศิลปะจีน ตั้งอยู่บริเวณเชื่อม
ให้พ่อนหลักเมือง เพื่อให้ชาวสมุทรสาครและจากจังหวัด
ต่างๆ เดินทางมาสักการบูชา สรงน้ำ ปิดทอง

ประเพณีแห่งเจ้าพ่อ จะจัดขึ้นในวันจันทร์อิ่วอ่าย หรือ
วันที่ 5 วันที่ 11 ตามปฏิทินจีน ซึ่งจะตรงกับช่วงเดือน
กุนายนของทุกปี ในปีนี้ตรงกับวันที่ 2-6 มิถุนายน โดยใน
วันที่ 3 ซึ่งเป็นวันแห่งค์เจ้าพ่อ ก็จะมีการจุดพลุ ดอกไม้
และประทัดเพื่อเฉลิมฉลององค์เจ้าพ่อและพระพุทธรูป
ศักดิ์สิทธิ์บ้านคู่เมือง ตลอดระยะเวลาของการจัดงานก็
มีมหรสพสมโภชตลอดคืนทั้งโรงจั้ว โรงลิเก คณะคนตี
กล ตลอดจนเครื่องเล่นมหาสนุกต่างๆ หลอดรวมเป็น
หนึ่งใจเดียวกัน

แม้ว่าจะมีความต่างทางด้านเชื้อสายและวัฒนธรรม
การเป็นอยู่ แต่ชาวสมุทรสาครทุกคนก็พร้อมใจกันออกมาร่วมงานบุญประเพณีแห่งเจ้าพ่อนหลักเมืองแห่งนี้ดังที่เคยเป็นเช่นทุกปี มีทั้งบวนแห่งค์เจ้าพ่อนหลักเมืองทั้งทางน้ำและทางบกที่ล่องทางการพาณิช และเลือกซื้อเลือกหาผลิตผลสินค้าจากในชุมชนท้องถิ่นที่หลากหลาย ทั้งผลผลิตทางไม้ ศิลปหัตถกรรม จักรสาร และอาหารทะเลทั้งสดและแห้งซึ่งเป็นสินค้าขั้นชื่อของจังหวัดสมุทรสาคร โดยงานแห่งเจ้าพ่อนหลักเมืองสมุทรสาครในครั้งต่อไปจะจัดขึ้นในวันที่ 21-25 มิถุนายน 2550 ซึ่งสามารถติดต่อขอทราบรายละเอียดของการจัดงานได้ที่การห้องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานจังหวัดสมุทรสาคร โทร 034-4411251 หรือที่ศูนย์การท่องเที่ยวพัฒนาการจังหวัดสมุทรสาคร โทร 034-815980 เพื่อความสะดวกในการเดินทาง

เสียงปูบมือก้องลั่นมาจากลำโพงที่กำลังมุ่งหน้า
สู่ห้องประทับวังเพื่อออกนาปลา เมื่อตอนเป็นสัญญาณแทน
การบอกกล่าวของเหล่าลูกเรือประมงต่องค์เจ้าพ่อ เป็น
การเอาฤกษ์อาชัยเพื่อให้ได้กลับคืนบ้านมาพร้อมกับปลา
อยู่เต็มลำเรือ ลูกเรือประมงบางคนก็ยกมือขึ้นสาบสูบลงเห็น
ลิบๆ อยู่ในกลางแม่น้ำท่าจีนแล้ว เจ้านกกระยางตัวสีขาว
ที่เคยมาบีกกว้างกับบินร่อนลงมาเกาะอยู่บนกอกผัดขาว
ด้วยความเหนื่อยล้าของเที่ยวทางการบิน นั่งอยู่มานานก่อน
ที่ล้มพัดและพาให้ปีกทางคลื่นออกแล้วร่อนกลาออกไป
ในที่ไกลบตา เหลือเพียงแต่รอยยิ้มในร่องรากไว้ให้ได้
คาดจำเสียงของประทัด ดอกไม้ไฟ จากในลิ้นชักความทรงจำ
ที่ยังคงอยู่ในใจให้ได้ยินอยู่ เช่นกัน